



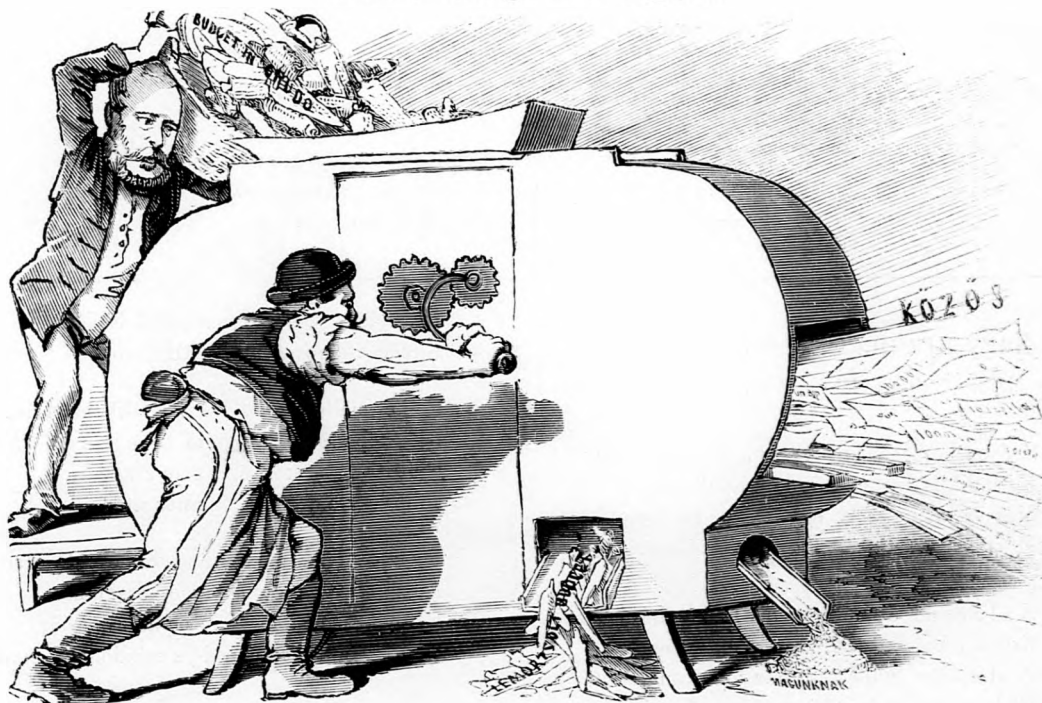
50. szám.

December 13-án, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál.
 Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

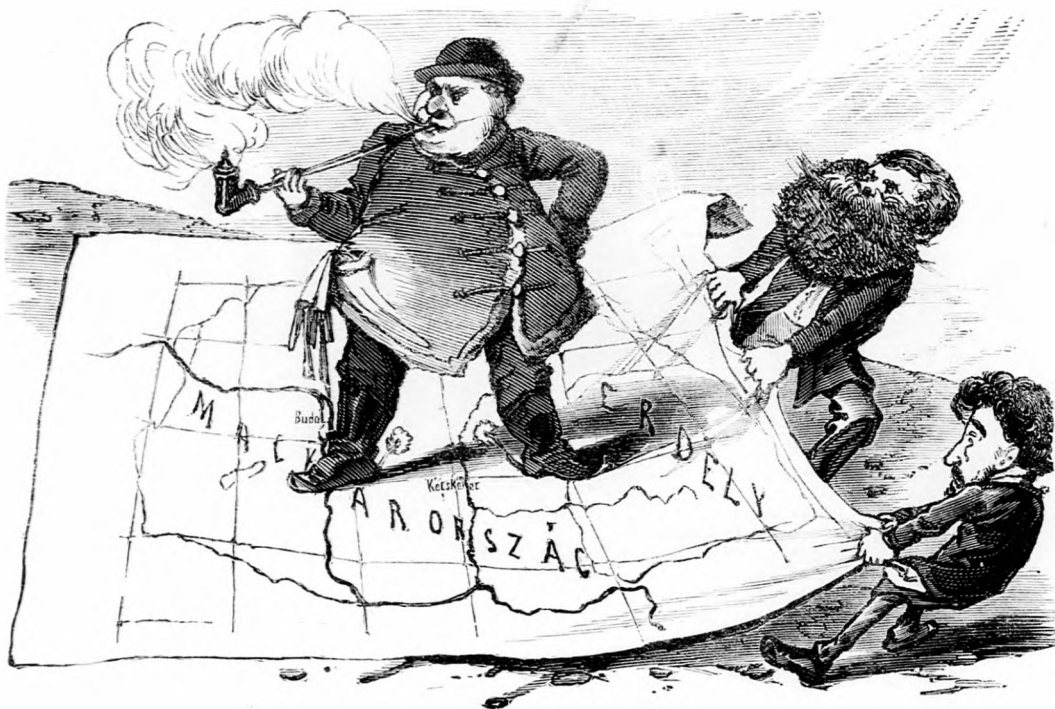
XIX. kötet.

Első nap. Budget.



Nagy daráló gépbe miniszter beönti:
 Mint lemorzsolts budget alul mind az jön ki,
 A közöst, a polyvást szél viszi másfele,
 Magunknak a magból marad csak a fele.

Második nap. Nemzetiség.



Alólunk a mappát ránczígálják szörnyen :
 Hanem „állunk rajta“ ; nem megy az oly könnyen.
 T estvérek ezt tartják szörnyü gravamennek
 — Felveszik a gázsit s azzal hazamennek.

Nagy uraknak apró fotografiái.

(Egy ülésben, sok beszédben ; lefotografizta Mephisto.)

Szépen beszél Simor, az ország primása :
 Katholikus legyen mindenki vallása,
 Más vallásu gyerek egymást so se lássa
 Egymást üsse, verje, a szemét kiássa.

Kalocsai érsek beszél tüzzel, hévvel,
 Közös iskolákat illeti veréssel :
 A ki vallást tudja, tud már sokat, mindent
 Födolog azt tudni : hány a nagy es kis szent.

Haragosan beszél méltóságos Cziráky
 Kacsakaringós frázist ötvenet is vág ki ;

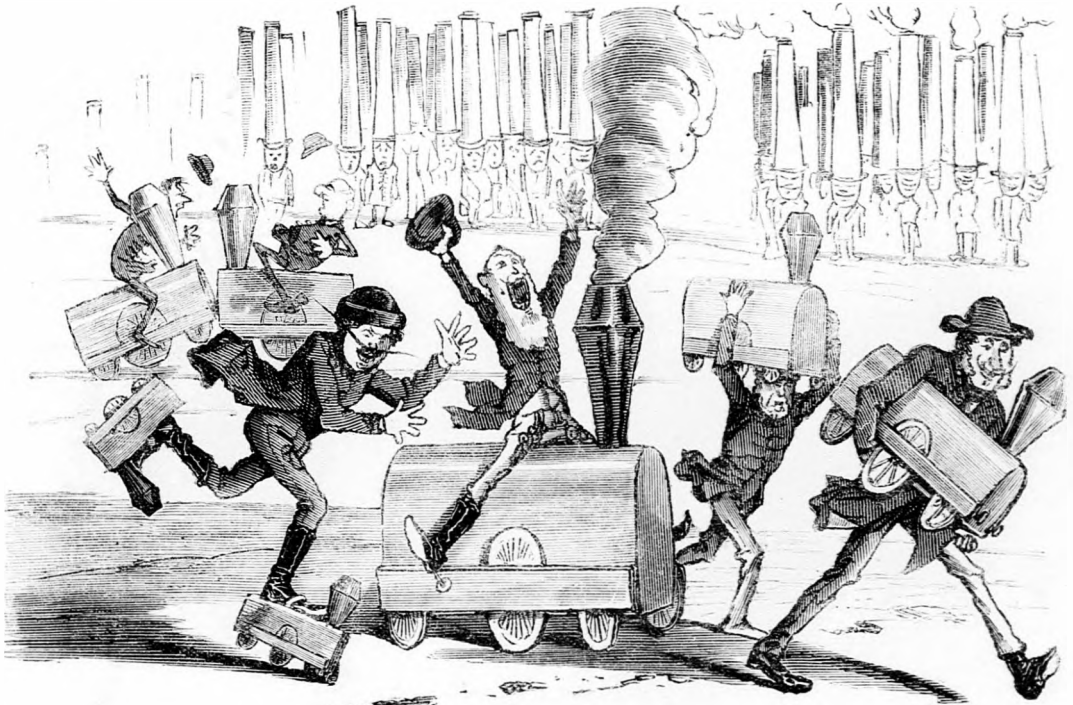
De akárhogy beszél, szónokol is János,
 Ellene a többség mégis általános.

Felkel méltóságos Báró Wenckheim László,
 A kezében nagyon tisztelendő zászló :
 Fiut iskolába kergetni nem szabad,
 Jobb ha liba, kacsa, malacz után szalad.

Pannonthalmi apát, Kruesz Chrysostomus
 Alázattal mondja : soha se possimus.
 Emleget psycholog — és philosoph-iát
 Histor-, bibl-, küropajd-, s mindenféle — iát.

Beszéltek még aztán ily nagy urak többen ;
 Egyik szelidebben, másik dühösebben ;
 De mivel e miatt mindig sötétebb lett :
 Fotográfírozást abba hagyini kellett.

Harmadik nap. Vasutak.



Apró ajándékok, vasut concessiók,
Itt egynek egy hosszú, másnak csak egy fiók.
Elaltatják percze a szörnyü pártbosszut,
Kiáltjuk: „éljen Ko... (nem a, csak a) vasút!”
Consortium, ki már kapott: vigan füstöl,
Hosszu képet csinál, ki nem ment köröszkül

Hires emberek nagy mondásai.

Ubi bene, ibi calamus.

Pálffy Alb.

Elöttem szólónak nézetét magamévá teszem.

Dr. Ágai.

Curtiushoz.

Thaisz ellen nem tudtál győzni; — nagyobbra

törekszel

És Paulikhoz *) jársz, hogy Gorovét kiszorítsd.

*) A városban kevésbé jártasak kedvéért megjegyezzük, hogy ez a terézvárosi főkortések állandó esti lakhelye.

A terézvárosi polgárokhoz.

Nem kell nektek már miniszter,
Jobb Terkának egy filiszter;
A minisztert meguntátok,
Csak Szent Mór ne unjon rátok.
Jobb-ot untok s jobb-ra néztek
Egyen két felet cseréltek.

Az „Idők Tanu“-jához.

Pártát, hitet elvetettél,
S újra megkeresztelkedté! —
Pedig tudthatnád, hogy nagy bűn
Anabaptistának lenni,
És a mi ennél is szörnyűbb;
Török férjhez nőül menni!

Negyedik nap. Közös nyugdíj.



Lepedővel takart névtelen vitézek
 Dolgot adnak hátul sok lábnak és kéznek ;
 Elöl a miniszter nyugdíjt osztogatja,
 Nyájás képpel, mintha mondná: „ne ebatta!”

Bizzunk-e benne?

Feneketlen sár közepén vont a szekerét a Kecskemét környékén levő tanyák egyikébe tartozó paraszt, midőn egy térdig sáros vadászt pillant meg szemközt habuczkolni a habarékban.

— Ugyan atyafi, látom, hogy Kecskemétre igyekszik; — így szólítja meg a parasztot — nem venne fel engem szekere jó pénzért?

— Fel biz én uram, — válaszol a paraszt, — ha a jó pénz mellé jó szó is lesz, aztán meg segít a szekert tolni, ha valami kátyuba fennakadunk.

— Áll az alku — szolt a vadász s azzal felugorván a fakószekerre, annak vendégoldalára támaszkodott, mivelhogy nem volt benne ülés.

Mentek, mendegéltek apránként, a két szegény

pára mindent megtett a haladás ügyében, a mi árva erejétől kitélt, de bizony egy kátyuba csakugyan megrekedtek végre s gazda és vendég leszálltak magaslataikról s tolták a szekeret előre.

Igy azután Isten segedelmével be értek valahogy Kecskemétre, hol aztán a vendég leszálván, szépen megköszönte a gazda szivességét s kezet fogva vele, annak kéréses tenyerében egy fényes aranyat hagyott.

Ez a vadász József főherczeg, a magyar király unokaöcse volt.

Az alocsuti tisztartó a boldogemlékü Bachidőben egy levelet kapott, melynek a gazdasági utasítások után következő utóirata volt:

Ötödik nap. Népinevelés.



Gyertyavilág nem jó fájos pápaszemnek
Püspök urak annak hadat is izennek,
Főrend nem engedi: „miveljük a népet!“
„Pap a csunyább felét, mi pedig a szépet.“

„U. i. kérem tisztartó ur, sziveskedjék nekem valahogy egy kis jóféle magyar dohányt küldeni, mert ez a trafik kiállhatatlanul rossz illatú.“

E levél írója József főherceg, a magyar király unokaöccse volt.

Schrecker pesti fényképész műtermében ez előtt néhány évvel egy ur jelent meg levéttetés végett.

A fényképész oda állította a gép elé, neki szögezte az üveg ágyut s elkezdte a fényképezést.

— Kérem uram, — így szólítja meg a mogorván maga elé néző vendéget — sziveskedjék valamivel vidámabban nézni, így nagyon szomorú arcképe lesz.

— Ne kívánja azt tőlem — felelt a vendég — elfeledtem én a vidám arcot még 1849-ben.

Ez a vendég József főherceg, a magyar király unokaöccse volt.

Ezt a József főherceget pedig most neveztek ki a magyar honvédsereg főparancsnokává.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Mégis csak derék egy bizottság az a felsőházi állandó hármass bizottság! szorultságában egy bajtőhibát talált a népoktatási törvényben, s annál fogva akarta megbuktatni.) Pedig bizony az ő nevében is van sajtóhiba. Ugy nyomtatják, hogy „hármass bizottság“, pedig igazság szerint így kellene: „hármass bigottság.“

Hatodik nap. Kuhn levele.



Przemisli vasutról foly dolga alkunak :
 Beesik levele jó hadügyér Kuhnnek ;
 Szétpattan, mint bomba, s tesz iszonyu hatást
 Sprengolja az eddig szilárd majoritást.

Adomák.

A boldogemlékezetű Bach-években két horgasi paraszt az x - i vásáron összeveszett. A szemfüles zsandarmeria nem engedte vérengzéssé fajulni a dolgot s közbe vegyült.

Az egyik veszekedőnek sikerült ugyan elosonni, de a másikat bevitték a k. k. Stuhlrichteramtba.

A szolgabíró urnak, azon idő módija szerint, méltóságán alól állván magyarul tudni, sehogy sem tudta megértetni az együgyű paraszttal a szakkermentet. Elő kellett tehát hívni az amtsdienert, a ki annak előtte valahol pinczér lévén, mégis ragadt rá a magyar nyelvből a mennyi annyi.

Akkor azután a következő ékes párbeszéd kerekedett a szolgabíró képviselő hivatalszolga és a befogott paraszt közt :

- Sag had micsinaltatt, te morho ?
- Magyar volnék én, instálom alásan, nem morva.
- Donnawetta, hollgos.
- Igen, igen jól tetszik mondani, az én falum Horgas.

— Herr Stuhlrichter — szólt a tolmács a szolgabíróhoz — dieser Mann da scheint mir in unzurechnungsfähigem Zustande zu sein. Er ist etwas — so — blödsinnig.

A blödsinniget hazaeresztették.

A beszélő gépre azt mondta egy valaki :

Hogy már ezután pap sem kell a templomban, mert az éneklés után az orgonista oda áll a géphez s egy könyvből az imádságot és prédikációt úgy kibillegteti, hogy jobban sem kell.

Nyolczadik nap. Bucsú.



Ölelkezés, bucsu, ünneplő beszédek,
 „Látsz e te még engem?” — „Látlak e én téged?”,
 (Már tudnillik „itten”) — (Még is csak jó volt itt!)
 Barátság, e'vhűség fogadása holtig. —
 Maidenspeech toasztban: — végső ülés — banket:
 „Az isten éltesen téged, őket, minket!”

Kakas Márton.

Borkoresolyák.

Gr. L.-nek két Diószegen van birtoka az egyik Biharban a másik Nyitrában, ebből esett azután nem nagyon rég egy kis furcsa tévedés.

Volt ugyan is Szabolcsban abban a jó időben, melyre még gondolni sem szeretünk vissza, egy megyefőnök vagy mi; a ki az előtt muszkavezető is volt. Egyszer híre járt hogy Gr. L. karácson ünnepét Diószegen töltendi, nosza a mi emberünk is kap rajta, fel teszi magában hogy mint ismerősét meglátogatja a gfot, befogat s elmegy Bihar - Diószegre. — Várta

másnapig a grófit, csak akkor tudta meg, hogy biz a most egyszer Nyitra Diószegen ünnepel. Neki pedig haza kellett térni s a szekeren fázva ünnepelni.

— (Igaz e, hogy a m. tud. akademia utolsó ülésén dr. Akin olyan gyönyörű beszédet tartott, hogy az aka demikusok megindulva mondák: jobbod, Akin!) Megindulva ám, de kifelé, — aztán meg ilyen hangsúlyozással: jobb oda kinn.

Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országtút 18. sz. 2-ik emelet.)

Pest. 1868. Nyomt. az „Athenaeum” nyomdájában.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Polák.*

Mai számunkhoz mellékelve van a „Fővárosi Lapok” előfizetési felhívása.